

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.257 van 5 november 2012
in de zaak A. 193.180/IX-6423**

In zake : 1. Leo HAELDERMANS
 2. Régine SMEETS
 3. Etienne STAS
 4. Luc BECKERS
 5. Guy GEMIS
 6. Peter THEUWIS
 7. Bart VYT
 8. Leo DONNE
 9. Ivo GOEYENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Hugo Lamon
 kantoor houdend te 3500 Hasselt
 de Schiervellaan 23
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kaat Leus en Patrick Hofströssler
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 juni 2009, strekt tot de
nietigverklaring van:
- het koninklijk besluit van 26 april 2009 tot bepaling van het aantal
gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement;
 - de oproep tot kandidaatstelling voor drie vacante plaatsen in het arrondissement
Tongeren (met kantoren gevestigd te Borgloon, Bree en Maasmechelen).

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 212.379 van 4 april 2011 is het voorwerp van het annulatieberoep afgebakend, is het tweede, derde en vierde middel niet gegrond bevonden en zijn de debatten heropend teneinde aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen.

Bij arrest nr. 36/2012 van 8 maart 2012 heeft het Grondwettelijk Hof de vraag beantwoord.

De verwerende partij heeft een aanvullende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 oktober 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Audrey Baeyens, die loco advocaten Kaat Leus en Patrick Hofströssler verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Antecedenten

3. Na het arrest nr. 212.379 van 4 april 2011 is nog enkel de vraag naar de gegrondheid van het eerste middel in het geding.

IV. Grond van de zaak

Herhaling van het middel

4. De verzoekende partijen voeren de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat het bestreden besluit de emanatie is van de discretionaire bevoegdheid van de Koning om uitvoering te geven aan artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek, terwijl die wetsbepaling discriminatoir is.

In de toelichting bij het middel wordt uiteengezet enerzijds dat de wet, in tegenstelling tot wat volgens artikel 31 van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt het geval is voor de notarissen, zelf geen criteria bevat op grond waarvan het aantal gerechtsdeurwaarders per arrondissement moet worden vastgesteld en anderzijds dat de Koning bij de uitoefening van de discretionaire bevoegdheid die hij van de wet gekregen heeft, melding maakt van een aantal redenen -stijging van het bevolkingscijfer, van het aantal rechtspersonen en van het aantal akten- zonder evenwel melding te maken van de objectieve redenen die deze motieven onderbouwen.

Op grond van die elementen hebben de verzoekende partijen een prejudiciële vraag geformuleerd met betrekking tot artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek, om te vernemen of deze wetsbepaling, waar zij niet voorziet in criteria

voor de vaststelling van het aantal gerechtsdeurwaarders per arrondissement en de Koning dus toeliet daarover te oordelen, de gerechtsdeurwaarders discrimineert in vergelijking met de notarissen.

Beoordeling van de prejudiciële vraag door het Grondwettelijk Hof

5. Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 36/2012 de vraag naar de miskenning door artikel 515 Gerechtelijk Wetboek van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet ontkennend beantwoord. Het heeft geoordeeld dat, wat die bepaling betreft, notarissen en gerechtsdeurwaarders vergelijkbare categorieën zijn maar dat, in deze aangelegenheid die door de Grondwet niet aan de wetgever voorbehouden is, de wetgever zelf mag uitmaken wanneer hij zelf een regeling uitwerkt dan wel of hij die regeling aan de uitvoerende macht overlaat, in welk geval de keuze voor een onderscheiden regeling niet kennelijk onredelijk mag zijn en ook geen onevenredige afbreuk mag doen aan de rechten van de gerechtsdeurwaarders. Dit is hier met de onderscheiden regeling voor notarissen en gerechtsdeurwaarders niet het geval. Het Hof voegt eraan toe dat, wanneer de wet de uitvoerende macht toelaat om een regeling uit te werken, deze het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel moet naleven, hetgeen ter beoordeling staat van de administratieve en justitiële rechter.

Verdere uiteenzetting van de partijen

6. In hun laatste memorie herhalen de verzoekende partijen dat artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Koning de discretionaire bevoegdheid verleent om criteria te bepalen voor de vaststelling van het aantal gerechtsdeurwaarders per arrondissement en dat het bestreden besluit wel criteria hanteert maar ze niet omschrijft, zodat ze “onvoorzienbaar” zijn en derhalve samen met artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek de rechtssituatie van de gerechtsdeurwaarders raken. Zij voegen daar nu aan toe dat uit statistieken blijkt dat elke gerechtsdeurwaarder in België in 2011 gemiddeld 4277 aktes liet inschrijven en dat de gerechtsdeurwaarders in het arrondissement Tongeren aan

een gemiddelde komen van 4540, waaruit blijkt dat het aantal akten geen dienstig criterium kan zijn om precies in dat arrondissement het aantal gerechtsdeurwaarders te verhogen zodat het gelijkheidsbeginsel geschonden is.

7. De verwerende partij wijst in haar laatste memorie erop dat het middel, als oorspronkelijk aangevoerd, betrekking heeft op de miskenning door de wet van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en niet op de vraag of de Koning de hem toegekende machtiging te buiten gegaan is. De verwijzing naar de bevoegdheid van de Koning had eerder in de procedure aangevoerd kunnen worden en het arrest van het Grondwettelijk hof kan geen reden zijn om een discussie aan te gaan over de wettigheid van het bestreden besluit. Overigens is met het verwerpen van het tweede middel reeds uitspraak gedaan over de deugdelijkheid van de criteria die de Koning gehanteerd heeft, ook in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

Beoordeling

8. De verzoekende partijen hebben hun middel in het verzoekschrift in alle duidelijkheid toegespitst op de schending van de Grondwet door artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek. In dat kader kan het argument dat de Koning de wettelijke bevoegdheid die hij met die bepaling heeft gekregen niet correct zou uitgeoefend hebben, niet anders begrepen worden dan dat de uitvoerende macht haar discretionaire bevoegdheid niet correct kon uitoefenen zonder over basiscriteria te beschikken die, in het licht van de verplichting om notarissen en gerechtsdeurwaarders gelijk te behandelen, door de wetgever vastgesteld hadden moeten worden.

De vraag of de Koning, bij de uitoefening van de bevoegdheid die de wetgever hem gegeven heeft, het gelijkheidsbeginsel geschonden heeft, is volledig vreemd aan de miskenning van de Grondwet door artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek. Dergelijk middel kan niet ontwikkeld worden in het verlengde van het middel dat uitsluitend gericht was op het stellen van een

prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof. Het is ook geen middel dat ambtshalve onderzoek behoeft.

9. Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 36/2012 de prejudiciële vraag waar in het middel werd op aangestuurd, ontkennend beantwoord. Daarmee is het middel in al zijn aspecten beantwoord. Het middel kan niet tot de gevraagde vernietiging leiden.

10. Geen van de aangevoerde middelen is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 3.150 euro, elk voor een negende.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 november 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Geert Debersaques,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche